

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.маја 2012. године

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- заменици тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић и Шошкић Војислав,
- браниоци Крсто Бобот, који се јавља и за адвоката Горана Петронијевића, Небојша Перовић, затим Шћепановић и за адвоката Ђорђевића, затим Палибрк, Мршовић, Крстић, Радић и пуномоћници оштећених Радоњићи и Чукановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ко још од бранилаца није ту? За Петронијевића и Радивојевића смо констатовали, а остали су ту, Ђорђевића смо констатовали, добро. Да ли су оптужени чији браниоци нису ту, који данас имају замену, сагласни? Јесу, потврђују главом и ту су.

- од оптужених Обрадовић, Момић, Цветковић, Мишић, Богићевић, Кастратовић, Николић, Вељко Корићанин, Видоје Корићанин, затим Поповић Срећко, Миладиновић, Сокић и Брновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали сведоке, Дејан Булатовић и Саша Џудовић, и они су дошли. Сашу Џудовић је предложио пуномоћник и Дејана Булатовића је предложио оптужени Поповић Срећко.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испитају сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо прво, хајдемо прво Сашу Џудовића, пошто је он био већ у овом поступку. У међувремену нарезана вам је ова пресуда, оптужени који су у притвору, њима ћемо да ископирамо, па ако то може за сутра да буде, сутра ћу вам дати ову пресуду за Милића Мартиновића. У ствари, неко од оптужених ако хоће у електронском облику може сада да се јави. У писарници Вам је нарезано, спремно и ко хоће у овом, да вам фотокопирамо, може да се јави, односно ко хоће електронски, може да се јави, Поповић хоће електронски, Мишић хоће електронски. За Вас ћемо електронски, остали могу да добију овако у папиру. Тужилац има пресуду, добро.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Треbate да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Узећемо претходно Ваше податке. Да ли сте разумели ова упозорења?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Цудовић Саша да ли је тако?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми годину рођења?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: 18.06.1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше место где сте рођени?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Младеновац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова адреса што смо Вас звали, је ли тако?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, Краља Петра I 316.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Комерцијалиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете неког од оптужених и да ли сте у сродству, Обрадовић, Момић, Цветковић, Мишић, Богићевић, Брновић, Поповић, Видоје и Вељко Корићанин, Кастратовић Славиша, Николић Милојко, Сокић Абдулах, Брновић?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Поједине познајем, поједине не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, у никаквом сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И пре давања исказа, требало би да положите заклетву, па Вас молим да прочитате наглас, имате ту текст.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Цудовић Саша, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судимо оптуженима које сам Вам навела због догађаја у салу Ћушка, 14. маја 1999.године. Рећи ћете ми шта знате о том догађају, да ли сте можда били на неким задацима у то доба и на ком месту на Косову и шта сте радили на Косову 1999. године.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Као и у изјави коју сам дао у истражним радњама, ја стојим иза сваке речи коју сам дао у истражним радњама, случај Ћушка ми није познат до оног момента док нисам приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде када сте били окривљени је ли тако?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Од стране Тужилаштва, чак нисам знао ни где се налази то село. Од стране инспектора који су ме саслушавали, покушали су да покажем на карти где се отприлике налази, ја сам показао само један тај део где сам се налазио, 1998. године, то је на путу Пећ-Дечане-Ћаковица, тј. тачно Пећ-Дечане. Чак нисам знао ни где се налази. Одговорно тврдим пред овим судом, да никада у Ћушку нисам био, чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вам кажем, Ви сте сведок, предложили су Вас пуномоћници. Значи, само Вас питам овако, да ли сте, да ли знате нешто о том догађају? Ето то је то, као неки увод.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: О том догађају, рекао сам Вам да највише сам сазнао док сам био у притвору, док сам био притворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био увод, а сада ће Вас испитати пуномоћници, они су Вас предложили, затим тужилац, браниоци и окривљени. То је то, изволите.

Пун.ошт.адв. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хоћете нам описати Вашу делатност, Ваше радње у току бомбардовања од 24. марта 1999. године, чиме сте се бавили, где сте били и тако?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Као што сам изјавио, ја сам радио у Приштини, био сам у Ратном штабу, као возач и сво време 1999. године налазио сам се у Приштини.

Пун.ошт.адв. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Дакле, од почетка бомбардовања?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: И раније.

Пун.ошт.адв. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И раније? Јесте ли, овај знали за ову 177. јединицу територијалне одбране?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

Пун.ошт.адв. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А да ли сте се Ви, овај, дружили са неким пошто сте рекли да већ познајете неке од ових оптужених? Да ли сте имали неки контакт са њима у току рата?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Господине адвокате, овај, Пећ је мали град, ми се сви познајемо, свима на улици говоримо «добар дан», интензивна дружења, имао сам свој круг пријатеља, имао сам своје радно место, а када је почео рат, као цивил јавио сам се у одбрани своје земље. То је што се тиче људи које је госпођа судија изнела и познајем и не познајем. Не могу

да кажем да те људе не познајем, да окрећем главу, те људе познајем, пошто сви ми из тог града који су из Пећи, говоримо једни другима и «добар дан» и «здрво» нека ннтезивна дружења и то, не.

Пун.ошт.адв. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, ја нисам био предлагач овог сведока, њега је предложила Наташа Кандић која га сада не заступа, ја немам нека даља питања у вези са овим, само, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Чукановић не? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци, оптужени? Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Здрво Саша, само да те поздравим и само једно питање за тебе имам. Да ли си, али слободно, значи, реци молим те, ето, да ли си икад чуо да сам нешто ружно направио, да сам некога убио, да сам нешто опљачкао и укратко, какав сам био човек, по твом, онолико колико ме ти можеш знати?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Као и у првом исказу, где сам тачно објаснио моје и твоје познанство, где смо се срели, када смо се срели, виђење у Пећи, али као што сам рекао исто, 1999. године када сам почео да радим у Приштини, ја што се тиче тебе, значи нисам имао никакав контакт у било каквим борбеним активностима. Наш задњи контакт је био 1998. године, ако се сећаш.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: На Кијево када смо ишли, степенице.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Према Клини.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Има и слика у Тужилаштву, има и слика у Тужилаштву, где је тај управо тај доказ где смо се ми једном групно сликали, а на слици сада ја не могу да кажем ко је све био, могу да добијем ту слику и да кажем ко је био. Многи су ми поставили питање, познајеш ли тога и тога. Верујте, господо, да док не видим слику, не могу се сетити ни имена ни презимена. Треба да видим човека као што сам њега видео, ево сада је Ранко Момић, презиме његово сам заборавио, јер ја сам га звао „Босанац“. А он је мене горе звао „Србине“ или „Џудо“ или шта ти ја знам и ја мислим да говорим истину и увек сам говорио пред овим судом истину, што се тиче овог предмета и овог случаја. И додао бих још једну ствар, одговорно пред овим судом и пред овим сведоцима и пред свима вама тврдим, да ниједан ратни злочин нисам извршио, нисам био учесник, ни близу тога нисам био, значи то одговорно тврдим, јер сам имао такво задужење, да то ја нисам могао да урадим, јер ја то да сам урадио, био бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок овде, рекла сам. Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Само питање, значи да ли си чуо да сам ја нешто извршио?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хвала ти много.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хвала, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од оптужених, да ли има питања?

Аха Поповић, нисам Вас видела.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, моје поштовање Цудовићу.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Такође.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа, ја сам хтео само једно да Вас питам овако људски, прво да Вас поздравим, а онда да Вас питам о мени као човеку, пошто ја и Ви се познајемо мало дуже, ако се не варам и оно најбитније, да ли си икада чуо и прије рата и за време рата и после рата, о мени нешто лоше?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа више, толико само, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је то. Још неко од оптужених, не? Нема питања више. Кажите ми, колико износе трошкови Вашег доласка данас у суд? Младеновац, како сте дошли? Да ли имате неке трошкове за долазак?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја имам трошкове, ја сам дошао из Бања Луке, почео сам да радим у Бања Луци и дошао сам само поводом овог случаја, а те трошкове ја не знам како ћете ми то признати, ја тамо радим по уговору о делу, тј о раду, тај посао сам изгубио 2010. године и покушавам да опет почнем то да радим. Једини доказ који је, то су карте, наплатне картице и то што сам имао, доласком овде. Друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наплатну рампу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Значи ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте аутом?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, службеним аутом сам дошао и тј. довели су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви платили гориво или је неко други платио гориво?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па ја сам морао да платим гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пошаљите рецимо копију тог уговора, оверену, захтев за трошкове са спецификацијом и оставите овде те трошкове са наплатне рампе и оставите број рачуна. То је то, значи морамо да имамо.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја то сигурно нећу моћи пре 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то доставите овде, са позивом на број који се налази на позиву који сте примили за овај претрес.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Добро.

Сведок трошкове за долазак тражи, у виду износа који је платио за долазак од Бања Луке где сада ради по основу уговора о делу, па га суд упућује да достави рачуне са наплатне рампе које сада има код себе, оверену фотокопију уговора о делу, како би доказао да ради и живи у Бања Луци, спецификацију трошкова за целу горива и рачун на који тражи да му се трошкови уплате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели то?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде у Служби за помоћ и подршку то што сада имате, остало писмено са позивом на број. Сада можете да идете. Довиђења.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо Дејана Булатовића.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Дејан Булатовић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо сада Ваше личне податке. Реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми годину и место рођења?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 1968. Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште је ово, где смо Вас звали.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевац, а адреса?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Владимира Роловића 54.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Офицер Војске Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада радите исто као офицер?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, у Министарству одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и од оптужених овде, предложио Вас је Поповић Срећко, претпостављам да њега познајете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли познајете онда овако, Обрадовић Зоран, Момић Ранко, Мишић Синиша, Цветковић Звонимир, Богићевић Бобан. Кастратовић Славиша, Поповић Срећко, затим Видоје Корићанин и Вељко Корићани, Сокић Абдулах, Брновић, Топлица Миладиновић, њега знате?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Топлицу Миладиновића знам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове остале?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и пре давања исказа треба да положите заклетву, ту је текст испред Вас.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Дејан Булатовић, са подацима које даје, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује да познаје Топлицу Миладиновића, наводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да сте се можда мало уплашили, немојте да се ништа осећате нелагодно, предложила Вас је одбрана оптуженог Поповић Срећка, односно сам Поповић Срећко. Ја сам чула да сте јутрос имали контакт већ са његовим адвокатом овде, да Вам је пришао, па сте се упознали овде у згради суда, а ја ћу пре него што Вас он буде испитао, да Вам кажем да оно што нас занима, то је који је Ваш посао био, Ваше позиције током 1999. године, где сте радили, на ком месту?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам био начелник органа безбедности у Војном одсеку Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нама каже исто Поповић Срећко. Да ли је то сада било као за војну, ВТО Пећ или за област Пећ или како, за које подручје, за које јединице сте били?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: За Војни одсек Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Војни одсек Пећ?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У неком ширем смислу, то је војно-територијална јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у односу на 177. ВТО, које су биле Ваше ингеренције?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 177, је био у саставу тог Војног одсека, један од одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које су биле Ваше, јесте имали неку надлежност над њима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па у смислу безбедности, за све јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и објасните нам, шта то значи, тај Ваш посао, шта подразумева?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па у најкраћем смислу значи да сам ја био задужен да пратим неке појаве које су могле да угрозе безбедност јединице и да на те појаве указујем команданту, претпостављеном, команданту Војног одсека како би се предузимале мере да се те појаве и проблеми отклоне, у најкраћем неком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, најпростије речено, командант Војног одсека је био ко?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Антић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топлицу Миладиновића знате из тог доба, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Њега знам из периода из 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли је био у то доба на некој дужности?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Тада је био командант 177. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада кажите нам још, на који начин сте Ви обављали ту своју дужност, да ли сте, рецимо, били препуштени сопственој иницијативи и томе шта Ви видите, да ли Вам је неко нешто пријављивао, да ли сте то негде евидентирали, да ли сте бележили када, рецимо, обавестите Антића о нечему, да ли сте то негде бележили?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па знате како, ја сам био у почетку укључен као и све старешине у току мобилизације. После тога ако је било тих, а било је тих неких ситних проблема, да кажемо, од недисциплине, алкохола, то је све значи команданту саопштавано на редовним састанцима, на колегијуму команданта. Значи, неки писани траг о томе нема. И обично иначе та комуникација између команданта и органа безбедности у начелу иде усмено, да кажем, тада је ишла усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је ишла усмено?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли сте чули, ми судимо овде за догађаје у селу Ћушка. Да ли сте чули за то, да ли сте тим поводом нешто предузимали, ако сте чули?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, нисам, први пут сам чуо то из средстава информисања када је Топлица ухапшен и нисам, немам никаква сазнања о томе из тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то је неки увод био, а сада да видимо бранилац и оптужени су предложили да Вас позовемо, шта они имају да Вас питају. Изволите. Ово је бранилац оптуженог адвокат Борковић.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Судија, ми смо се сасвим случајно срели на пулту где се предају мобилни телефони, никада човека пре нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ништа лоше нисам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, да сте га видели, морате да знате ког предлагате, изволите.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Добро, дакле, коју сте дужност обављали у време НАТО агресије на Србију?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Рекао сам дужност начелника органа безбедности у команди Војног одсека Пећи.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: У Пећи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта то значи, шта значи та Ваша дужност у време НАТО агресије, шта она обнаша у својој суштини, шта Ви контролишете, шта радите, шта пазите, како добијате информације, од кога и шта предузимате?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па та моја дужност како да Вам кажем, није ми једноставно да објасним, рецимо, морао бих да се мало вратим у период пре бомбардовања. Да ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, наравно.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Значи пре НАТО агресије, моја је дужност била да између осталог, тежишно, да вршим безбедносне провере за кандидате за упућивање у војску, у прву категорију, у школу резервних официра и тако даље, и да евентуално откривам злоупотребу у области војне обавезе, пошто се војни одсек, то је мала јединица, неких тридесетак људи, тежишно бавио војном обавезом. За време НАТО агресије, ти задаци су се променили, у смислу да смо значи истраживали, кажем, те појаве, проблеме, који су могли, који су могли да угрозе животе припадника јединице. Рецимо, било је рецимо појава у почетку, та ситуација је била доста конфузна и тако даље, било је, да ли из страха људи или како већ, било је људи који су пили, рецимо, користили алкохол, па смо онда предлагали мере да се овај забрани употреба алкохола и тако даље, не знам како другачије да објасним, ето. Не знам да ли је то то.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли Вам је било познато, да ли је на подручју Пећи било паравојних формација?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, мени не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, Ви као безбедњак нисте знали да постоји ниједна паравојна формација?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја не, ја лично не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте чули за неку јединицу паравојну „Шакали“?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли познајете Срећка Поповића? Да ли би га сада препознали када би га видели овде?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нисам сигуран

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се слободно, тамо су оптужени.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли неког познајете? Да ли познајете овог средњег, да ли сте га икада видели, са овом кошуљом кратких рукава, десно од полицајца?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу, ја стварно не могу да се сетим. Можда га и знам, можда сам га и срео.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Покажи се Срећко, устани. Да ли га познајете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја се стварно извињавам, али не могу да се сетим, могуће, био је велики број резервиста, тако да.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли су Вам припадници активног састава или резервног састава војске пријављивали некада да се врше пљачке од стране појединаца по селима, у местима где врше интервенције, на ратишту и тако даље?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мени конкретно лица нису пријављивали, вероватно можда из страха, не знам, али су предузимане мере на спречавању тога у смислу да је команданту предлагано да се органи војне полиције ангажују на пунктовима, заједно са припадницима МУП-а и да врше контролу кретања војних лица резервиста, контролу садржаја шта носи и тако, у том смислу.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, да Вас питам, сећате ли се да ли је икада овај човек, Поповић Срећко, пријављивао или са Вама разговарао о томе, да има случајева на терену на које припадници војске или ТО, врше присвајање имовине од грађана, пљачку становништва на терену?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не могу тога да се сетим. Сигурно је да бих то обрадио кроз неки извештај својим претпостављенима, али не могу да се сетим.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Немам више, ако има Срећко неко питање.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли треба да се окренем, тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате да причате у микрофон, да би се то евидентирало. Ево га Срећко Поповић, овде је, изашао је.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Моје поштовање, господине Булатовићу.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Такође.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тврдите да нисте са мном ни разговарали никада?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја стварно се извињавам, али не могу да се сетим.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ето да Вас подсетим, господине.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Реците.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Први пут смо ја и Ви разговарали крајем априла, више од пола сата, лично горе у штабу код гимназије.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Код кога?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У штабу код гимназије.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Други пут, крајем маја, разговарао сам лично са Вама, управо лично са Вама сам разговарао, чак сте ме Ви саветовали да не дезертирам, јер сам ја био шест, седам дана ван јединице. Сећате се Ви тога разговора другог, када сам ја Вама именовао Небојши Милића званог „Мртви“ да он са својом дружином ради и користи униформу за нешто друго. Тога се не сећате?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја се, господине Поповићу, стварно извињавам, ја сам са много људи разговарао, не могу да се сетим тог разговора.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не можете да се сетите разговора који је толико битан. Господине Булатовићу, разочарали сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, предложили сте овог сведока и сад искористите свока да га питате, значи прво га користите да га питате.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Користим госпођо зато што каже да нисам разговарао, не познајем, ја и он нисмо другови никад били то је тачно, никад ја и он и тачно је да смо се први пут упознали управо у штабу, али да није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искористите да га питате на пример нешто за то време и тако, значи искористите да га питате.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам га питао госпођо, каже да није. Ја зато тврдим овако кратко и јасно морате лепо да размислите, ја Вас молим, кумим Вас као човека, као личност да је немогуће да се нисте сетили, 'ајде први пут, први пут је и небитан био разговор, али други пут разговор је био између мене и Вас чак сте ме саветовали да се вратим у јединицу?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Госпођо судија, ја не знам, ја све време човека гледам да се сетим контуре лица. Могуће да сам ја, ја сам са много људи разговарао, али стварно ја тог разговора не могу да се сетим, ја се извињавам али не могу. Да могу да се сетим, радо бих то потврдио.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могу ли једну примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И уједно и њему да дам одговор. Господине Булатовићу, кога Ви штитите, јер ја тврдим да је Небојша Минић жив и стојим иза тога.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Госпођо судија, ја никога не штитим.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али ово што сте сад изјавили да нисам с Вама имао разговор и да се не сећате нека Вам је на част.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја се још једном извињавам, ја стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете да се сетите. Е сада, унакрсно испитивање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Булатовићу, рекли сте да сте били начелник безбедности ВТО?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да сте били активно војно лице или резервиста?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Активно војно лице и сад сам активно војно лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, ово безбедност вуче на ВБА да ли сте Ви били у радном односу код ВБА или нешто друго?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Тада није била ВБА, сад сам у ВБА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је тада било?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Органи безбедности војске Југославије, тако су се звали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од њих примали плату у време 1999. године?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам био по формацији у војном одсеку Пећ и ту сам примао плату од војске као и сви официри.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми кажите тада није била војна безбедност, а било је нешто друго, шта је тад радио?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Пун назив је Орган безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте били у радном односу код њих?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да. Нисам разумео шта питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете да сте давали неко мишљење које би, колико сам ја разумео, провера кандидата који су се јављали у војску?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, то сам причао у периоду пре НАТО бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је са проглашењем ратног стања било неке мобилизације у граду Пећи где сте Ви учествовали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесте, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада давали мишљења о кандидатима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Поповићу, немојте галамити. После ако имате још нешто можете да додатно испитујете.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, зато што су провере тада вршене за резервне официре, али оне су рађене у поступку много пре мобилизације,

значи оне се раде кад се упућују на школовање, кад се постављају на те дужности резервни официри а не тад у том тренутку мобилизације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Само ми још нешто објасните, какав је у ствари Ваш контакт са Антић Душком и са Топлицом Миладиновићем?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Антић Душко ми је био претпостављени, а Топлица Миладиновић је био у нижој формацијској јединици, Антић Душко је био командант, а ја сам био у саставу команде где је Антић Душко био командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али Ви кажете да сте били у радном односу код неког другог, а не код Антић Душка?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У Војном одсеку Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да је био у Војном одсеку Пећ, само да је био у том сектору за безбедност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, од кога сте примали плату, од Антић Душка или од неког другог?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Од војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од војске?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Од државе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то та безбедност?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да. Мало ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И били сте активно војно лице?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у оквиру Вашег, дужност је била и дужност да прикупљате информације са терена у Пећи и околини?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у том смислу имали сараднике?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да сам имао сараднике?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, имао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви то вршили ту проверу терена?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У начелу, значи Ви знате да је то тајна служба да су ти састанци тајни са тим сарадницима и на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нечега што би требало да тражимо од сада од органа где радите да Вас ослободи обавезе чувања тајне?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нема? Онда можете да одговарате. Оног тренутка кад кажете ово је нешто за шта морам да добијем од тог органа ослобођење од обавезе чувања тајне ми ћемо онда у том сегменту да то тражимо па ћете добити или нећете добити.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Госпођо судија да Вам кажем, значи пре отпочињања НАТО агресије ми смо те податке, значи радећи на терену прикупљали смо податке који су указивали на неке појаве које могу да

угрозе систем безбедност и те податке смо редовним путем достављали претпостављенима, а у току рата то је било врло отежано, јер ви не можете, ја сам тада био у униформи као и сви други и сасвим је та ситуација друга, значи више су те активности биле усмерене на моју јединицу где сам ја био на служби. Не знам да ли сам јасан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време бомбардовања да ли сте имали и прикупљали податке са терена управо у тој безбедности?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У мери у којој сам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које сте те податке достављали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: По две линије, значи подаци који су били усмерени према јединици којом је командовао Антић, који је био мој командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Антићу?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Антићу усмено, а податке рецимо о постојању терористичких неких мањих група и тако даље на терену обрађивао сам, значи давао сам и Антићу део тих података, део сам писао извештај и слао својим претпостављенима у Приштину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали неке информације, податке о неким активностима терориста у селима у околини Пећи и које сте те податке давали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Конкретно у околини Пећи не могу да се сетим, али у долини реке Дрима да и у околини Истока да, значи било је мањих група које су уочавали или грађани или резервисти, пријављивали то и тако даље. На крају крајева рецимо на територији Истока је било неколико случајева где су наше војнике чекали из заседе, убили и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали контакт са полицијом у Пећи, у граду Пећи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па јесам, али оно како да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У оквиру вршења Ваше службе?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, имао сам али по потреби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете персонално са ким сте имали контакт везано за Ваш посао?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ни са ким посебно нешто, баш ни са ким посебно, кад је било потребе. Обично су они долазили ако има потребе нешто код нас и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као начелник безбедности ВТО Пећ, да ли ја то добро изговарам?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали увид у активности 177. одреда војске ВТО?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не детаљно али оријентирно да у неком глобалном смислу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити неке акције које би 177. војно територијални одред извео у околини Пећи или у граду Пећи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, ја знам да су они били задужени за заштиту виталних објеката попут пекаре, болнице и територије то знам, не могу да се сетим нечег.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је Ваш однос био са Антић Душком као командантом Војно-техничког одреда и да ли сте имали увид у тај његов такозвани ратни дневник или радну бележницу?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, он као командант није био у обавези да мени показује никакав ратни дневник, а наш однос је био професионалан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је овај војно-територијални одред вршио нешто што се војним речником зове „чишћење терена“?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то у војном речнику нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише у неком документу који се зове ратни дневник овде имамо, каже „чишћење терена“?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим да тај термин у војном речнику нема. Извиђење терена, претрега терена али чишћење не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте контактирали са начелником СУП полиције Пећ?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: За време НАТО агресије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим да смо се видели једном на почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је начелник доставио неке извештаје о негативном понашању?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мени лично не, можда команди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте причали о томе шта се дешава у граду Пећи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци остали? Прво додатно да испита по реду Борковић. Изволите.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Имате ли сада једно сазнање, сећате ли се да сте имали дојаву, информацију о пљачки, о убијању цивилног становништва у селима у то време у време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, ја лично не.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте написали икад икоме, вишој команди неку информацију поводом тога?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мени лично не.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па Ви сте безбедњак, шта сте Ви радили практично? Да ли знате да је био злочин у селу Ћушка?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то сам чуо накнадно.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли знате да је било још злочина, пљачки, убијање становништва, ништа то не знате? Па Ви штитите себе значи данас овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте предложили овог сведока, значи шта Ви њега питате?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Човек не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то може да буде као Ваша примедба.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Он се плаши посла, изгубиће посао. Па треба да изгуби посао овакав безбедњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боже господине Борковићу. Гледам господине Борковићу да ли сам Вас опоменула до сада некад да ми овде вређате сведока, дошао човек а Ви га вређате „треба да изгуби посао“. Значи, чекајте да видим. Мораћу само да Вас опоменем.

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Борислав Борковић, бранилац оптуженог Поповић Срећка због начина на који се обраћа сведоку кога је иначе он предложио и због тога што је сведоку рекао „и треба да изгубиш посао“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавио, остали од бранилаца? Господине Бобот, изволите. И Срећко се јавио. Оптужени Поповићу, хоћу да Вам кажем, немојте уопште ако сте узрујани да долазите него се мало смирите па се овде, да ли сте узрујани.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не секирајте се госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само фино.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нећу се узрујавати јер видим колико је сати. Само ћу да Вас питам једно господине Булатовићу. Да ли сам ја и ови људи овде оптужени припадници војске Југославије тада били? Чији је официр био Топлица Миладиновић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Топлица Миладиновић је био официр војске Југославије у то време.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли Вам је познато да је Небојша Минић био официр?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, није.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Интересантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чакајте, да ли знате ко је Небојша Минић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Небојша Минић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сећам се тог војног обвезника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он био?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Он је био војни обвезник у 177. одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којом функцијом?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Није имао никакву функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву, никакву дужност?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро. Још једно питање господине Булатовићу. Пошто тврдите да нисам с Вама имао разговор, а тврдите и сад да је Топлица официр био Југославије и да се сећате Небојше а не сећате се разговора у вези тог Небојше?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја Вам се господине поново извињавам, ја бих волео да могу да се сетим тог разговора, ја стварно се не сећам, не знам шта друго да Вам кажем.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам само једну примедбу.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја нисам знао госпођо судија ни зашто сам позван, стварно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ево сад ћу да Вам кажем зашто сам ја позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га то.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Целог живота сам био поштен, мене не може ниједан да ухвати за раме и да каже узео си ми ти моје нешто. Предложио сам господина Булатовића зато што сам стварно с њим имао разговор да докажем да сам човек који сам ратовао тако како сам ратовао, да ли је то часно или је нечасно то ћу ја на леђа да носим. У животу ако је нешто теже било то је данашњи, чак ми је теже и од смрти братске, јер ово је штићење неког већег од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли видите шта Вам каже оптужени Поповић, он Вас је звао да бисте Ви потврдили да је он једнога дана дошао једном или у више наврата и обавештавао Вас о неким радњама које су незаконите и које се дешавају у јединици. То Вам он каже, он је Вас позвао да бисте то потврдили. Ви се тога не сећате.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Госпођо судија, ја поново понављам, ја бих волео да могу да се сетим и не кажем да није могуће, могуће да смо разговарали, али верујте да ја овог тренутка не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А зашто се сећате оптуженог, односно покојног Небојше Минића, а не Поповић Срећка?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Објаснићу зашто, њега сам ја мислим једном или два пута срео, имао је неки надимак „Мртви“, тако нешто и по томе, значи видео сам, пришао ми је, значи кад сам обилазио 177. одред, питао се са мном и онда сам га запазио онако као маркантног човека и тај надимак његов ми је остао онако у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Срећко само Вам кажем имао је надимак „Ћале“ и онако претпостављам да је у то доба такође био маркантан, висок човек и то.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја бих волео да могу да потврдим тај разговор, али стварно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кад су Вас тражили моја породица, тражили су Вас у штабу у Крагујевцу, Ви сте избегавали разговор са мојим сином.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то није тачно, то није тачно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тражићу.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, заиста смо доста покушавали да Вас нађемо.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тражићу да се мој син старији Јован Поповић сведочи овде и Михајло, мој син такође који је свог друга подметнуо господину да би га наговорили да дође овде, не да лаже за мене, нема потребе, јер немам шта да кријем. Једноставно господо схватите једно, овај господин је имао крста ми и комплетне ми породице, дабогда и никад у животу их више не видео нити ми живели. Овај господин је био у разговору са мном два пута, кунем се свим светима да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам рекла Поповићу да причате, значи то, значи да се сконцентришете и причате онако нормално без заклетве и то.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Исту причам госпођо, јер сам имао с њиме разговор крајем априла, тачно датума не могу да се сетим и то лично са њиме и други пут негде између 20. и 25. маја. Разговор с њим сам имао у штабу код гимназије горе код грудне болнице, код Шабовића кафића одмах повише лево где је био и штаб у ону уличицу слепу. Према томе господине нека Вам је на част ово што сте данас изјавили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Јавио се адвокат Крсто Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем. Бранилац оптуженог Бобана Богићевића и Топлице Миладиновића данас уместо колеге Петронијевића. Мене занима господине Булатовићу, рекли сте Ви познајете Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, рекао сам да познајем.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро. Реците ми у време значи ратних дешавања од марта па до повлачења војске колико су честе биле ваше комуникације са њим, колико сте се често виђали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У просеку можда два пута седмично или тако нешто.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Реците ми, рекли сте да сте запамтили и Небојшу Минића званог „Мртви“, кад сте се сретали са Топлицом Миладиновићем да ли сте некада код Топлице видели „Мртвог“?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то је било вани оно кад сам се поздрављао са припадницима јединице, значи приликом редовног обиласка и тад ето баш, објаснио сам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Моје питање, приликом контаката службених са Топлицом Миладиновићем да ли сте икада видели Небојшу Минића „Мртвог“ код њега'?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам са Топлицом био на састанцима у команди или кад би отишао код њега у јединицу или кад би отишао код њега у јединицу или он дошао, обично смо били сами и тако у већини случајева.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Оно што је хтео да Вас пита и оптужени Поповић, ја ћу поновити, 177. војно територијални одред је ли то била регуларна јединица Војске Југославије?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, јесте.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је у тој јединици по Вашим сазнањима Небојша Минић имао некакав чин?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја колико знам, не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Реците ми да ли Вам је познато из Вашег рада после почетка бомбардовања или НАТО агресије у касарни у Пећи да ли се неко налазио у тој касарни, да ли је у тој касарни било људства или материјалних средстава или муниције неке, оружје, да ли је нешто од тога било у касарни?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чим је почело НАТО бомбардовање, сви су изашли из касарне у склопу мобилизације и мислим да је касарна обезбеђивана неком мањом јединицом, сад не знам која у неком спољњем прстену, у касарну не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи, није било људства у касарни?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја да знам не и било је, чак ја мислим наређено, јер се претпостављало да ће касарна бити један потенцијални циљ.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Логично. Да ли је у касарни било неке муниције или неког наоружања ускладиштеног? При томе не мислим на појединачне комаде него да ли су у касарни остали неки, како се то каже, у сандуцима или упаковано?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја то не знам, знам да је наоружање сво за Војни одсек било смештено у изнајмљеном објекту, складиште Бело Поље, то је од касарне пар километара удаљено.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи по Вашим сазнањима у касарни га није било?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Чак кад би неко од припадника јединице или војно-територијалног одреда или било ког из било којег другог одреда у оквиру Војног одсека Пећ кад би неко имао потребу да задужи неко наоружање у току трајања бомбардовања, где би се то обавило?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То би се радило на мобилизацији у дворишту, значи где се јединица окупљала, где се позивали војни обвезници.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, али кад се већ јединица на пример формира па има већ неку своју локацију, па има јединица потребу за додатним наоружањем, где би га задуживала?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јединица би морала да има оно наоружање које је дужила али није могла преко тога да има.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, кад би на пример било потребе у јединици да се задужи још неки комади наоружања?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли би ишао у касарну да задужи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не може у касарни.

АДВ. КРСТО БОБОТ: То Вас питам? Добро, хвала. Реците ми да ли Вам је познато евентуално војно-територијални одред шта је формацијски имао од средстава везе?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Они су колико се ја сећам нису они нешто имали средстава везе, мислим да је то било можда формацијски неки РУП, ми зовемо у војсци РУП (радио уређај преносни), касније пред крај рата мислим да је баш у оном разговору с Топлицом сам причао да им је неко купио једну количину ових радио уређаја, а то је већ мислим завршни.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Која врста тих радио уређаја?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим, они их сви зову мотороле, али да ли је то баш моторола или нека друга марка, стварно не могу да се сећам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, не знате када је то евентуално у јединицу?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим да је то крај, можда крајем маја, друга половина маја, тако нешто, не могу да се сетим, али дуго је та веза задржавана куриром лично и тако даље, то је био иначе проблем, средства везе су биле проблем.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја немам за сада више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Бранилац Николић Милојка. Да ли знате Николић Милојка?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим да по лику га знам, ако је то тај господин.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је тај који се јавља.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је био он у том војно-територијалном?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесте, али не могу ја сад то да тврдим, али као суграђанин из Пећи чини ми се да се сећам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Реците ми у оквиру Ваше те безбедносне функције у оквиру, односно у том периоду бомбардовања, је ли се Ваша функција везивала за безбедност војних објеката, војних лица или се односила и на цивилство, на град цео и то подручје у оквиру ког сте Ви били надлежни, дијапазон ваше надлежности то ме интересује у време бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Значи, пре свега заштита јединица, тежишног команданта јединице у месту и у покрету и припадника јединице нормално само што ја наглашавам госпођо судија да сам ја ту био један и мислим немогуће да ја сам баш све то могу да обухватим на тај начин да све заштитим оне појаве до које су до мене долазиле ја сам на те појаве указивао нормално. Не знам да ли сте задовољни.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не ради се о томе да ли сам ја задовољан или нисам, него ја Вас питам. А реците ми да ли је у оквиру ваше надлежности било, Ви сте рекли ово пре свега, али да ли у оквиру ваше надлежности била и безбедност у граду, безбедност објеката, безбедност цивилних, да ли је то спадало у делокруг Ваше надлежности?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ако је јединица ангажована за заштиту виталних објеката у граду као што је болница, пекара и тако даље, онда у неком смислу да, али преко те јединице, значи да ли та јединица извршава ту заштиту тог објекта добро, да ли има ту неких пропуста, да ли има неких проблема, да ли има недисциплине, девијантног неког понашања у том смислу.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То је моје следеће питање. Значи, Ви сте рекли да сте Небојшу Минића „Мртвог“ ето запамтили тако што је маркантан и што сте једанпут поразговарали с њим. Да ли можете да нам кажете, да се сетите тог разговора шта је то тако специфично било у том разговору па сте га запамтили?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, његов изглед онако, изглед његов баш маркантан човек и тако оно навалентан, пришао ми је ето, значи ништа.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли сте га упамтили и да ли сте чули о њему још нешто као безбедњак сем тога да је, сем што сте га запамтили као маркантног да ли сте још нешто чули?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, ја тог човека нисам знао пре тог сусрета.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од бранилаца? Не. Добро. Сад да Вас питам, по чему сте онда упамтили Николић Милојка?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Николић Милојка, ког сте препознали, у тренерци?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па по лику госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По лику?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чини ми се да ми је познат лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико сте имали у том Вашем сектору за безбедност да ли сте имали неког још или сте Ви то сами радили?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно сам?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција да ли је имала неке везе са Вама или не?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Војна полиција је била потчињена команданту Војног одсека Антићу потпуковнику, а ја сам био у стручном смислу орган који је задужен за контролу војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте контролисали војну полицију?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да. Не контролисао, предлагао употребу, да будем прецизан, предлагао употребу војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још кад кажете да сте давали нека мишљења и тако даље приликом пријављивања у војску, да ли сте имали неког утицаја за људе који су се пријављивали као добровољци и за њихово распоређивање?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то је радио тим, ја сад не могу да се сетим да ли се звало одељење или како већ за војну обавезу, али они су имали процедуру по којој су значи радили тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко ту радио тај део који се односи на безбедност?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знате како, уколико би, значи пошто су то били све официри који су у мирнодопском делу радили, значи они су обучавани кроз систем школовања и тако даље да те неке безбедносне проблеме и уоче и региструју и кроз посао који обављају, значи тамо прописано им је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А приликом пријема?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И уколико, значи уколико би они приметили да је нешто безбедносно интересантно они би мене обавештавали, али ја нисам имао обавезу да будем тамо присутан и да учествујем у том процесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћу да Вас питам да ли сте чули, да ли сте можда обавештени о томе рецимо да су дошли неки добровољци Босанци и где су они распоређени?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим, не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли сте ви по тој линији безбедности обавештени да је, како нам каже Топлица Миладиновић, његов одред носио беле траке?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да је носио траке беле са натписом «одред» то знам, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви ту нешто питате или не или се ту пита Антић или је то једноставно била одлука Топлице Миладиновића?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, мислим да је то била самоиницијативна одлука Топлице Миладиновића. Враћам се на оно што сам рекла у почетку да је било проблема у граду у смислу конзумирања алкохола па се то преносило на дисциплину и тако даље и да бих на неки начин, значи да бих на неки начин пошто је било резервиста и у другим јединицама, ја сад не знам колико тачно бројчано, да бих могао да их контролишем, значи и да би сузбио тако неке појаве и то он је наредио да се ураде те траке, они су по његовом наређењу то носили. Нисам видео ништа као лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте видели ништа лоше?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то проблеми били који се односи на безбедност а које сте Ви евидентирали? Ако их је Топлица приметио па је одредио да његов одред носи те беле траке шта сте Ви као безбедњак видели?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, кажем Вам да смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Заједно смо дошли до закључка да има недисциплине у граду, не знам да ли ме размете госпођо судија, у то време су значи многи су облачили униформе и ко је био резервиста и ко није, значи обуче униформу и шета по граду, а са друге стране имали смо проблем са одзивом за мобилизацију и војна полиција, тај вод је управо највише био на томе ангажован да приводи те који се нису одазвали на мобилизацију. Е сада пошто Топлицина јединица је била ту у граду да кажем, маса је тих оптужби ишло у смислу тих који су пијани, који су направили, пуцали и ово оно, да би то спречили ја кажем колико се сећам из тог периода, одлучио сам на такав један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте од тих догађаја Ви евидентирали, о ком догађају сте Ви обавестили своје претпостављене?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сад конкретно, то је дуг период, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоје неки догађаји рецимо који су били, који су пуцали и тако даље, јесте ли Ви евидентирали да је неко био, да је

неко пуцао, неки инцидент међу цивилима или на улици или међу војницима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу тренутно да се сетим нечег конкретног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли јесте или нисте?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сигурно да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно да јесте.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сигурно јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јест Ви учили такође те ситуације у којима су војници пијани, пуцају и тако даље?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сматрали да је оправдано онда што он има беле траке?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сматрали да је оправдано што он има беле траке?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па чинило ми се у том тренутку да је то добра идеја, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега ако нисте евидентирали никакве инциденте, мислите да је добра идеја да неко стави беле траке, у сред бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да вам одговорим на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који сте Ви чин имали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исти чин као и Топлица, је ли?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, он мислим да је био поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је поручник био?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико сте Ви имали тих, никог од војника нисте имали ко ради са вама, никог од подређених?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. На кога сте били упућени?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите на кога сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на кога сте били упућени када радите, кога обавештавате?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Рекао сам команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта Антића, јесте Ви њега, значи је ли он виши од вас или хоризонтално?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, он је био мени претпостављени, надређени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по том сектору безбедности, где су Вам старешине?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Приштини и где се евидентирају те неке Ваше пријаве, Ваши извештаји?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па кроз оперативна документа, извештаје које сам слао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми када сте обилазили то, 177. ВТО, кажете, па сте запазили Небојшу Минића, колико је то било често, где сте их обилазили?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па можда сам их ја обишао како да вам кажем колико често не могу сада да се сетим колико често, али можда тако у десет дана, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била Ваша обавеза?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па била је и обавеза, а ишао сам и по плану команде јединице, значи, јер су сви органи у команди јединици ишли да обилазе сада неког по позадини, неког по војној обавези, неког по безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи план команде јединице, то како то изгледа и персонално и овако?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: На основу јутарњег договора, састанка са командантом рецимо да ће неко да оде ту јединицу да обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на команданта Антића?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте свакога дана имали састанак са Антићем?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па, нисам. Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим да је то било отприлике једном недељно, два пута недељно, тако нешто чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када кажете да сте се сретали са Топлицом, где сте се то сретали, јесте Ви ишли код њега или се сретали када је он долазио?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И када је долазио у команду и ту сам у тој команди био исто, значи ја сам био ту и када би отишао код њега у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је на овај обилазак је ли тако, што кажете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли сте Ви евидентирали неки догађај који се дешавао тада на том подручју са цивилима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У ком смислу мислите, ја се извињавам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да рецимо цивили, неко цивилно становништво, излази из града или се окупља на неком месту или се нешто дешава са цивилним објектима рецимо горе куће или су уништени неки објекти, да ли Ви то евидентирате као та безбедност, знате?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, пазите ја нисам био директно за то одговоран, али знам да је један број кућа цивилних уништен тако што је спаљен, ја лично нисам видео ко је палио те куће, али исто један од задатака је био да се то на сваки начин у могућности јединице у сарадњи са војском, спречи, то знам. Онда не могу да се сетим шта сте ме још питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас то да ли разумете да је за безбедност интересантно и нешто што се дешава са цивилима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог аспекта Вашег, знате где то евидентирате, да ли сте нешто приметили, да ли сте тако нешто слали у својим дневним или неким периодичним извештајима?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не могу да се сетим да ли сам сада конкретно то слао кроз извештаје, али било ми је присутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте и приметили је ли?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нисам ја лично, тада нисам ако мислите не знам да ли мислите на цивиле на крају рата Србе или Албанце на почетку рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на цивиле, а сада ако сте Ви правили разлику то ми такође морате рећи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не, нисам правио никакву разлику, значи у почетку када је почела мобилизација велики број албанског становништва напустио је Пећ, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знамо, после тога су на крају бомбардовања ишли Срби, знате, није то.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, јесте Ви то примећивали? Јесте слали извештаје о томе, један део насеља запаљен или горе куће у том и том делу или не знам велики број цивила напушта Пећ и села?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Значи кажем вам да сам тада команданту предлагао да се предузму мере да се та имовина заштити. Командант је био у проблему, члан кризног штаба на нивоу општине и рецимо на основу тих предлога знам да су предузете мере да се неке од, колико се сећам био је проблем са продавницама, било је доста људи, доста људи, ја нисам, пошто видим да овде свака реч је битна, ја нисам лично видео, али смо имали информације да су људи обијали, крали продавнице и тако даље, да би се та имовина заштитила предложено је да се заједнички ја мислим јединице

МУП-а и можда чак и Топлицина јединица је била укључена у то, чини ми се, али са МУП-ом, уз асистенцију МУП-а да, значи да се комисијски те радње отворе и да се та роба попише, да се складишти на једном месту како би се обезбедило снабдевање грађанства артиклима исхране и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неке можда активности 177. и полиције, заједничких?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја са конкретно сећам госпођо судија тога, тога се баш сећам јер то је био проблем да би се спречила пљачка разношење и тако даље. Ишло се у акцију у смислу, да било је забране точења алкохола, продаје алкохола и то је исто тако ишао један од тих предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тим састанцима да ли је можда присуствовала и полиција и да ли сте били у ситуацији да будете на истом састанку када и неко из полиције?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, у команди војног одсека није присуствовала полиција. Питали сте ме за МУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За полицију, да.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не, није, али колико ми је познато на том кризном штабу да, представници МУП-а су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тамо ишли или је то ишао само Антић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам једном био, то је било мајор Гојковић покојни је био одређен да иде и позвао ме, иначе је Антић ишао он је мењао Антића команданта и позвао ме је и био сам присутан на том састанку и управо мислим да је било речи о томе да се заштити то и где да се складишти и тако да се то после дистрибуира да се искористи па да се да јединицама које су биле у тој зони надлежности ако треба и јединицама војске да се снабдију прехрамбеним артиклима и грађанство и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим да је баш о томе речи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали уопште неке информације о тим активностима одређених рецимо 125. моторизоване, 177. ВТО, осталих јединица које су ту биле па да знате где оне иду у одређено време одређеног дана, какав им је био задатак или сте имали само овако у глобалу шта ко ради?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, ја сам имао сазнања, општа сазнања да је 125. ту да је то њена зона и они су, део јединица њихових је био горе усмерен према Кошарама и Дечану су били стационарани, у том смислу да, али шта су они конкретно радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневно и то, то нисте?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Дневно то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за овај 177. ВТО?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па то сам кажем вам кроз ова реферисања код команданта, тада сам значи сазнавао када би Топлица реферисао о стању одреда и тада сам ја то сазнавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још да ли су цивили могли на било који начин да контактирају, да пријаве вама или неком из војске неке догађаје који сметали, нешто што им се десило? Је ли то било могуће?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још ако.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ником није било недозвољено да дође код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада, ако се не сећате ниједног конкретно догађаја који сте пријавили, ниједног случаја, хипотетички како то изгледа, значи сазнате да се нешто што је недопуштено по том питању безбедности, десило, кога обавештавате и на који начин, писмено, усмено? Да ли имате повратну информацију како се поступило по томе?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нико код мене госпођо судија није дошао да пријави конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте рецимо сазнали упаљене куће?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Али кажем вам ја сам више сам сазнавао за појаве него за лица поименично, значи вероватно су се људи и плашили да дође да кажу органу безбедности то и то, и тако даље, ето то је моја претпоставка, али тих појава је било као што сам вам рекао, значи ја се сада сећам тих правила која су највише утицала на дисциплину, на стање у граду и тако даље. Сада неких појединачних случајева стварно не могу да се сетим, баш је ту било доста људи, дневно се контактирало са много људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Али све то што је било значајно што је могло да угрози безбедност или цивила или војних лица или јединица, ја сам то одмах команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и на који начин то сам Вас питала?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено, усмено?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Усмено јер је тако регулисано да орган безбедности команданту усмено саопшти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то негде евидентирано да сте Ви пријавили?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали повратну информацију како се поступало по тој Вашој пријави?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Информацију сам видео рецимо као ово што сам Вам рекао, ако смо предложили да се уради то, и ако су те мере

предузете, значи то је повратна информација мени била да је то предузето и да то функционише на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те догађаје од 14. маја нисте чули?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Поповић Срећко се сада јавио да Вам постави још неко додатно питање, а затим ће Вас питати пуномоћници оштећених.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Булатовићу да ли сте Ви као шеф Војно безбедносне агенције штаба Пећ, дужни да водите записник и дневник?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли сам дужан да водим записник и дневник?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисте?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисте дужни да водите записник ни дневник?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зато што то није тачно госпођо, он мора као шеф једне армије, обезбеђења да води записник и зато је проблем читав овај данашњи јер он се плаши да то није урадио, а није пријавио већој инстанци, надлежнима својим јер ја тврдим на полиграфу да ме изваде, да сам ја са њим имао два разговора, посебно овај у мају и тврдим полиграф, ја и он, да је то што ја причам истинито, управо због тога, сећа се, господин се сећа, господине је ли знате ви одакле је Милојко Николић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ко?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Милојко Николић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не знам.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сећате се господине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овога што сте у тренерци га показали?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: А да, по лику се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже рекао је већ да га се сећа по лику.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, а не сећа се мене који сам 44 године живео у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо га питали.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Интересантно, али стварно је оно што јесте истинито, ја и он никада нисмо имали контакт, фала богу што је тако што се тиче сем ова два пута, али он као војно лице, то мораћете да позовете и војни правилник, он као војно лице, посебно као шеф једне агенције мора да води записник. Дозвољавате, он као шеф мора да води записник, мора да извештава надређене, а ово што је данас изјавио смем главу да дам као што сам и дао, да овај човек штити нешто. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А сада да видимо да ли пуномоћници имају питања?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли има неко други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само изволите.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Он је рекао да је знао овог Минића по његовом изгледу како би рекао, да ли му је познато када је он приступио тој 177. јединици?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А о неким његовим делатностима јесте знали нешто?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, рекао сам да сам први пут тада видео тог човека и да сам га мислим још једном срео, не.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, а да ли сте знали да он води неку групу ту људи из те јединице?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало у 177. неки део, нека група војника која је била задужена за безбедност у оквиру јединице?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко има још нешто да пита сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде Срећко, оптужени Срећко Поповић пар пута је поновио и сведока означио као шефа агенције, сада ме занима да ли сте Ви били неки шеф или нисте и каква је то агенција?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, ја сам био оно што сам рекао да сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате овде у списима, имамо једну информацију о негативним понашањима Војске Југославије на терену, да ли Ви имате било каква удела у прављењу ове информације? То су дакле негативна понашања припадника Војске Југославије на терену, па извршена кривична дела Војске Југославије, па извршена дела према припадницима полиције?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, нисам учествовао у изradi.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада имали прилике да такву неку информацију видите?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нико нема више ништа да пита сведока, имате Ви нешто да кажете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико су, дошли сте из Крагујевца, колико Вам кошта, како сте дошли?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ништа, дошао сам са колегом, довезао ме колима, тако да немам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довезао Вас је колима.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, иначе је долазио службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове не тражи јер је дошао тако што га је довезао колега колима који иначе долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, то је то. Довиђења. Искључите и овај микрофон овде. Дакле за сутра смо позвали Брајовић Миодраг, Александар Мирић, Балтић Рајко и Новаковић Новица. Балтић Рајко, то је јуче сам Вам рекла, се јавио да се не налази у земљи и да неће моћи да дође, а за ове остале видећемо Мирић Александар мислим да се вратило да није примио позив, видећемо за Миодрага Брајовића и Новаковић Новицу и то је то отприлике што имамо за сутра. Изволите.

ОПТ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Оптужени Мишић има неки предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да преда?

ОПТ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Неки предлог. Устаните, устаните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде донесите. Дајте ми то, што сте написали, сведоке или шта? Молба?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молба. Нон стоп ми се води да сам држављанин Хрватске, ја сам пријављен на Косову и Метохији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово је само за.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: И ово је да ми се одбије посета, не желим да ми долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде седите тамо, значи не желите више?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Само да констатујем да прилази оптужени Мишић и наводи да више не жели да му у посету долази Мишић Алесандар.

Је ли тако? Добро.

И предаје молбу да се утврди његово држављанство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ставити у спис. И сада изволите Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ево имам ја да за мој одбрану да предам ову мапу, како сам ја видио улазак у то село и како би мапа требала да изгледа, до центра, до школе, села, па би могао да вам то објасним преко камере, имам ту ја сам то нацртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви нацртали.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Како сам ја дошао до центра села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте ми то да видим и да видим како то можемо да копирамо и да дамо другима. Гледам како, добро, добро, то је тамо ћете да кажете у микрофон а не овамо. Мапа, па да видимо овако.

Оптужени Сокић Абдулах прилаже мапу коју је сачинио руком и предлаже да се она погледа и да преко документ камере објасни шта је он и како је видео улазак у село.

Хоћете то данас или хоћете да сутра како год хоћете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Можем одмах данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо само да ли функционише, режија, да нам то ставе на мониторе да виде сви, је ли можете да питате режију. Ко је заборавио јуче спискове настрадалих? Кастратовић, добро, сада ћете, додајте Кастратовићу, он је заборавио спискове, добро. Е сада још да питамо режију да ли функционише ова, да, можемо да видимо преко документ камере, е сада како ћете ви, можете само да видимо где ћете да седнете.

Да констатујемо да оптужени Сокић преко документ камере за овим показује мапу коју је он сачинио како по њему изгледа село Ћушка и улазак у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Поповић, Ви сте данас, значи Сокић Абдулах, пореметила сам данас, само Поповић Срећко данас и сутра његови сведоци и то је то, ајдете покажите нам мапу и објасните и оно што, морате да причате наравно, па да, ево вам и овај овде микрофон. И ако будете нешто причали па треба да се уцртава онда ћете морати да цртате ту додатно.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ово је горе главни пут Пећ-Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ово је по мом виђењу овај улаз у село Ћушка, један део пута је право и са леве стране долазе куће. Ту има пар кућа које су већ прије биле изгореле, прије нашег доласка у то село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оне немају кров?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немају кров, а двије три прве куће имају кров. После долази кривина удесно па иде опет право. Са ове десне стране нека ливада, шљивик, шта ја знам, мени се чини да су шљиве доле скроз, овако доле су шљиве а са лијеве стране су куће. Значи по Зорановом казивању овде изјаве, ја сам се тада требао налазити негдје овде са пет, шест бораца Републике Србије. Идемо даље, долазимо доле, овде има неки мали путић за ово насеље. Ево ту су исто куће, то су без крова, то су све куће што су изгореле прије него што смо ми дошли у село. Кад долазимо у центар села овде исто испод кућа има нека њива, била је орана. Има кривина полудесно

и ту је паркиран цип, ево види се, овде сам га мало нацртао нешто није добро, али добро. По његовом виђењу он је стајао код ципа. Сад би ја питао и суд и јавног тужиоца да ли је тај исти Рашковић Зоран могао мене одавде да види који сам се налазио на овој кривини, неких педесет метара назад, на улазак у село? Па нек то сам суд одлучи. Идемо овако даље, овде доле, значи овде где стоји цип има право тамо неки пут, то је поред школе, сад ћу вам показат школу, а овамо доле овај пут иде даље у село. Од ципа до школе има неких шта ја знам, дијели тај пут једино, ја мислим од ципа до школе да дијели тај пут, има неки петнаестак метара и сад долази са десне стране школа, сви сељаци значи у овим горе кућама што смо обишли прије, није било ни једног цивила, кад смо дошли код школе, овдје, сви су били искупљени у двориште школе. Значи ја сам улазио у двориште школе, не знам ко је био самном а ја мислим да је био и тај Зоран Рашковић пошто он је мене пратио у стопу по наређењу Минића Небојше, значи они су били ту искупљени. Овдје преко пута школе има неко мало проширење, није ни мало, велико проширење, ту су после ови сељаци су одавде били ту негдје постројени ваљда, после одвојени овамо доле, мало десно, не лијево. Е ту су били трактори, значи овде, а вамо даље село нисам видио, значи по мом мишљењу нисам то видио лично, појединачних убистава није могло да буде никако пошто куће су биле потпуно празне, све сељаке које смо затекли били су у дворишту школе. Е сад мени је постављено питање да ли знам неког Чекуа и шта ја знам, да сам га ја ваљда можда и кокнуо, тако је речено, што нисам. Овде кад се пође овамо према тракторима има један канал, ту поред пута, вероватно канал за воду, отпад воде, овамо горе даље нисам ни ишао, е то је моје виђење. Овде има једна кућа, она је остала ваљда читава. Овде вамо даље има иза школе, иза дворишта школе има нека низбрдица, доле нико није ни ишао, било је пар кућа, али ја мислим да нико није ишао пошто је било превише низбрдо а ја нисам ни могло да идем низбрдо, мене нога боли. Е то је моје виђење ове мапе, виђење села. Значи, мене Рашковић Зоран уопште није могао да види и да сам био, иако нисам био, нисам 1000% био. Овде негде кад сам био са пет, шест бораца и да ме је видео како сам ја по његовом мишљењу како су они дошли са ове стране из шљивика, тако је он рекао. Значи ја сам се могло налазит негде на десној страни како он прича, и да сам био нисам их могло убит, значи могао га убит овај први или други, а нисмо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Е то би било, ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо да ли неко има нешто да Вас пита за ту мапу. Имате тужоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде где је та школа и како каже ушао је са Рашковићем ту и видео овде народ, односно сељаке. Ко је те сељаке ту постројио како Ви кажете и ко их је одвео и где их је одвео?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ти сељаци су већ били ту кад смо ми дошли, значи они су највероватније знали да ми долазимо у село, највероватније, 1000%.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете ми, је ли то Ви и Рашковић или ви као војска?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, кад смо ми одозго дошли, Рашковић је био у мојој групи, пошто он је мени увек ишо иза леђа, то знам хиљаду посто, он је се мене мало и плашио изгледа да не би ја њега можда. Ја сам ту мало погријешо, ја сам се борио на погрешној страни изгледа. Ови сељаци су сви били ту икупљени, разумијете. Значи ми кад смо дошли у двориште школе, они су ту већ сједели око школе у тој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било ту неке војске?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било ту неке војске поред тих сељака?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ми смо први дошли код тих цивила, ми одавде што смо долазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете неко је одвео, ко је тај који је одвео те сељаке?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам ја реко да их је неко одвео, они су послје, шта ја знам ко је њих спустио доле на овај пут, ја нисам сигурно, али после су били на путу и ови што су отишли вамо према тракторима, колико сам и прије вама овде дао изјаву, ми те цивиле нисмо протјерали, они су сами отишли. Ја уопште не могу да знам ко је Србин, ко је Шиптар јер сам ја, то је мени било прво село што сам ушо на Косово у село неко и нигдје више нисам ни био. Цијело време сам провео на положајима, под командом потпуковника Антића, он је био главни тамо сигурно, и цијело време смо били на положајима, 10-12 дана био сам у гипсу, а на Косово сам дошао почетком маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што сте овде нацртали трактор?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што сте овде нацртали трактор?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта сам нацрто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Трактор.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па пошто се прича да су ту били трактори па зато сам, одма да вам то дочарам, да се види где је био трактор, значи није могло бит иза школе, већ био је овде. Ту је било то проширење, разумијете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели тракторе које сте нацртали ту?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте га нацртали?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Али пазите, то је то проширење што се прича и у оптужници и, то је то једино проширење што сам ја видео, то јесте проширење, има ту нека ограда, нека ливада у том ћошку и ту се сељаци

искупљали. После из школе пребачени су доле и ту су искупљени. Разумијете. А ово остало нек вам је на душу, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неко питање неко?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ко како докаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ви сте овде показали чини ми се правац сасвим погрешан, сасвим са супротне стране.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Можда чак са оне стране.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: То је једно, друго.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам гледао трактор тако.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли Вам је остало у сећању колико је удаљена школа од главног пута Пећ-Приштина?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Па онај сав пут што сам ја показао шта ја знам колико има до ове школе, али значи сав тај пут мораш да прођеш да би дошао до школе од главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али колико је далеко?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Молим Вас, ја Вас конкретно питам.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ја тачно у минуте, у пола сата.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Колико је удаљена школа од главног пута Пећ-Приштина?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да Вам кажем тачно, не знам, нисам ја бројао кораке.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Нема ни 20 метара.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Нема ни 20 метара та школа која је у селу Ћушка нема ни 20 метара.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Има сигурно.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ви сте овде показали школу потпуно на погрешном месту.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да, по чему Ви знате да је то школа, је ли ту писало нешто, да је школа?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Једини је овај господин рекао на траци да постоји школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам по чему Ви знате да је ово школа?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па био сам код школе, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли писало да је школа?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте по објекту, по томе како је зидана да је школа?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па како изгледа то је школа, била приземна, мало нако шире, било двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Школа постоји, тих 20 метара није, сигурно има 200 метара, јер читав овај пут мора да се пређе, сад да ли је испод пута главног или је тамо са друге стране пута, има сигурно 200 метара.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Опростите, али школа уопште нема више од 20 метра од главног пута Пећ-Приштина. Ево ту је и човек који је живео у Пећи који зна то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек који је живео? Шошкић.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам Вама реко фино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте галамити. Добро, да ли има још неко питање. Има Поповић питање, изволите.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево од овога пута ја сам Вам реко господин, 20 метара.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, ја само једну примедбу на господина Радонића, па ево, тврди да има само 25 метара од главног пута, магистрални пут и сеоски пут, колико је разлика између магистралног и сеоског пута који иде паралелно са магистралним путем, то је 20 метара. Господин није у праву, и то је тачно, да он нема појма јер није ни живио доле да би знао он тачно, и господин делимично је у праву да нема, али има преко 100 метара сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је оно што сам ја, који сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви видели.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ипак одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви питања за оптуженог Сокића? Немате, добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам ни био у том делу где он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте сада. Имате питања? Изволите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија немам питања, само предлог, дакле скица ће свакако ући у спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да остане у спису, само да се он потпише и то.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па бих само молио да се ископира бар за мене у једном примерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да видимо ко још тражи да се копира скица. Нико. Нико не тражи, остали ће да врше увид. Добро, вратите се на место ако немате више ништа да кажете, и оставите скицу овде. Значи сутра ћемо одлучити о оним предлозима за вештачење, за ове сведоке које је предложио Радић, видећемо ко ће доћи сутра од сведока. И ако имате још нешто од предлога, још нешто о вама, господине Перовићу, и ако има. О Вашој молби. И ако има још нешто, онда дајте сутра те

предлоге да бисмо могли да завршавамо на овај начин. Још нешто у међувремену у списима предмета налазе се документа која су стигла углавном од ВБА, нешто од тога мислим да је стигло нешто из БИЕ, нешто није, погледајте, са рецимо 95% или 98% тих докумената скинута је ознака „службена тајна“ и „строго поверљиво“, па је сада то тако у списима, ја нисам тражила за сада да се скине ознака са једног дела списка, оптужени Миладиновић је то гледао, то се односи на неки његов, персонална нека документа и тако даље. Уколико тако нешто будете желели да скинемо и са тога, такође ми се обратите писмено да бих могла да тражим да се и та ознака са тог дела документа скине и да онда касније кренемо и у те писмене доказе. Ето то је то. Они оптужени који су значи још у некој ранијој фази гледали списе, они су то гледали наравно, видели, само се то све односило на начин извођења доказа. Видите још само ово што је остало зашта ја нисам тражила. Ако то треба одбрани или пак тужиоцу обратите се на време и сутра остали предлози. То је то. Изволите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Још само једну ствар, већ неколико пута смо покушавали да од Војног одсека у Новом Саду добијемо податке о томе како је мој браћеник Абдулах Сокић дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, све шта смо.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ви сте послали али сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све шта смо добили то је ту, разгледајте списе. Све шта смо добили до сада добили смо, ја тешко мислим да ништа није остало више да се тражи. Оно што нам је стигло, што смо могли да добијемо добили смо, можда тако нешто и није стигло, али то знате, то је већ ван моје моћи. Још неки. Господине Радићу.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Само пошто сте рекли да ћете сутра да одлучите везано за оне доказне предлоге, само да подсетим ја на доказни предлог који сам јуче ставио за вештачење медицинско окривљеног Николића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Николић Милојка.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Е, само да подсетим, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

**Главни претрес је довршен а наставља се сутра у 09.30 часова
у истој овој судници.**

Довршено у 11.17 часова.

Записничар

Председник већа-судија